

119

MINISTRIES

Punten bij de Parasja - Behar - Schuld Kwijtschelden

Welkom bij een nieuwe aflevering van Punten bij de Parasja - een korte overdenking bij het wekelijkse Torah gedeelte.

De Parasja van deze week heet Behar. Dat is Hebreeuws voor "Op de berg". De Parasja loopt van Leviticus 25:1 tot Leviticus 26:2.

In dit Torah gedeelte staan instructies over de *Sjemita* en *Jovel* - dat zijn de Sabbatsjaren en de Jubeljaren. Er worden ook beperkingen ingesteld op dienstbaarheid als betaling voor schuld. De Parasja concludeert met een herinnering aan het onderhouden van Gods Sjabbat en eerbied hebben voor Zijn heiligdom.

We kunnen veel zeggen over dit Torahgedeelte. Vandaag gaan we het hebben over het vergeven van schuld.

In het Torah gedeelte van deze week lezen we over de *Sjemita* ofwel het Sabbatsjaar. Veel gelovigen die de wortels van hun geloof omarmen en de Torah opnieuw waarderen, hebben vragen over dit deel van Gods Woord. Wat betekent de *Sjemita* voor de gelovigen van nu en hoe kunnen wij het toepassen?

De *Shemita* is het zevende jaar in een agrarische cyclus van zeven jaren op de Bijbelse kalender. God zei tegen de Israëlieten dat ze zes jaar op hun velden mochten werken, maar in het zevende jaar het land moesten laten rusten. Daarnaast moesten ze niet alleen het land laten rusten; ze moesten ook alle schulden die een mede-Israëliet bij hen had, kwijtschelden. In het Hebreeuws betekent de term *Sjemita* letterlijk "kwijtschelden".

Wat kunnen wij daar nu mee? Wereldwijd vragen veel gelovigen zich af of ze op een *Shemita* jaar op hun boerderij mogen werken of voor hun tuin mogen zorgen. Nou, op grond van het gebod mag dat. We bekijken het in de context:

Leviticus 25:2

Spreek tot de Israëlieten, en zeg tegen hen: **Wanneer u gekomen bent in het land dat Ik u geven zal**, dan moet het land rust krijgen, een sabbat voor de HEERE (JHWH).

Zoals je ziet, geldt het gebod om het land te laten rusten in de *Sjemita* specifiek voor het land Israël - "het land dat Ik u geven zal." Alleen voor *dat* land geldt het gebod om te rusten, niet voor Amerika of Mexico of Nederland. Dus het letterlijke aspect van het gebod is niet van toepassing op ons.

Daarmee zeggen we natuurlijk niet dat dit deel van Gods Woord geen waarde heeft voor de hedendaagse gelovigen. Vanuit agrarisch oogpunt is het nog steeds goed om het land te laten rusten. Deze praktijk wordt vandaag de dag nog steeds gevolgd, maar niet perse elke zeven jaar. Alhoewel dat misschien goed zou zijn.

Gods geboden zijn bovendien niet alleen maar strenge regels, maar ze leren ons geestelijke principes. Een aspect van de *Sjemita*, dat we bijvoorbeeld tegenkomen in Deuteronomium, is het kwijtschelden van schuld (Deuteronomium 15:1-3). Jesjoea vergeleek schuld met onvergevingsgezindheid.

Toen Petrus bijvoorbeeld vroeg hoe vaak je een broeder moet vergeven die tegen je zondigt, zei Jesjoea "zeventig maal zeven maal". Dat betekent eigenlijk een onbeperkt aantal keren. Daarna vertelt hij een gelijkenis over een dienstknecht wiens meester een grote schuld had kwijtgescholden. Maar dan weigert diezelfde dienstknecht om zijn mede-dienstknecht vrij te stellen van een schuld aan hem. De gelijkenis is bedoeld om hypocrisie aan het licht te brengen van mensen die anderen niet willen vergeven ondanks het feit dat God hen heeft vergeven. Jesjoea maakt dat duidelijk in de conclusie van de gelijkenis:

Mattheüs 18:32-35

Toen riep zijn heer hem bij zich en zei tegen hem: Slechte dienaar, al die schuld heb ik u kwijtgescholden, omdat u mij dat smeekte. Had ook u geen medelijden moeten hebben met uw mededienaar, zoals ik ook medelijden met u had? En zijn heer, boos als hij was, gaf hem aan de pijnigers over, totdat hij alles wat hij hem schuldig was, betaald zou hebben. Zo zal ook Mijn hemelse Vader met u doen, **als niet ieder van u van harte de misdaden van zijn broeder vergeeft.**

Sommigen blijven hangen in hun onvergevingsgezindheid omdat hen pijn is aangedaan. We houden hen gevangen in onze eigen wrok. Dat is ironisch, want als wij weigeren om hen te vergeven, worden we *zelf* slaven van onze eigen bitterheid.

De *Sjemita* herinnert ons eraan dat we de schuld van onze broeder moeten kwijtschelden – we moeten hem vergeven. We moeten onze wrok loslaten. Door dat te doen bevrijden we onszelf.

Bedankt voor het lezen van deze Punten bij de Parasja!

We bidden dat je bent gezegend door deze studie. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, en moge Jahweh je zegenen in het wandelen in het hele Woord van God.

E-MAIL: Info@119ministries.com

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.ExaminaloTodo.net

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries#